

OPIEKUN KATOLICKI

Nr 16.

W pracy i oświacie, przyszłość nasza!

Rok XV.

Bytom (Beuthen O./S.) dnia 25 lutego 1888.

Opiekun Katolicki wychodzi co środę i sobotę. *Przedpłata kwartalna* wynosi na pocztach jak i dla miejscowych 1 markę; w Austrii z przesyłką 75 cent.; w Ameryce 1/2 dolara. *Listy* nadsyłać należy franko pod adresem: Redakcyja lub Ekspedycyja „Opiekuna Katolickiego“ w Bytomiu (Beuthen O./S.) Dyngusstrasse 27. *Za ogłoszenia* płaci się od wiersza petytowego lub zajętego miejsca 20 fen.

Ogłoszenia przyjmuje Ekspedycyja w miejscu, jako też i w Wroclawiu Rudolf Mosse oraz Haassenstein & Vogler w Berlinie i Hamburgu. — W Warszawie Rajchman i Frenkler, ulica Senatorska Nr. 18. — W Frankfurcie n. M. Daube & Co. — W Paryżu i na całą Francją A. Sławiński Paris, Rue Véseléy Nr. 3. *Rękopisma* nadesłane Redakcyi nie zwracają się, lecz bywają niszczone.

Bytom, dnia 24 lutego.

Prasa europejska sprzecza się między sobą o to, czy i w jakiej formie stanęło przymierze między Belgią a mocarstwami środkowej Europy w razie, gdyby te ostatnie miały zostać zaczepione przez Francją lub Rosją. Londyński „Times“ oświadcza, że wszelkie pogłoski o przymierzu Belgii i Holandyi z Niemcami zupełnie są nieuzasadnione. Przeciwnie zaś twierdzi korespondent brukselski do peszteńskiego „Lloyda“ — według którego przymierze takie zupełnie jest niewątpliwem. „Lloyd“ uzasadnia twierdzenie swoje w ten sposób — że Belgia nie może wprawdzie w skutek międzynarodowego swego położenia zawierać sojuszów zaczepnych — że jednak ma prawo wszelkie do zapewnienia sobie niepodległości za pomocą zaczepnych przymierzy — a tą razą samoistność jej rzeczywistość mogłaby zostać zagrożoną przez związek Francyi z Rosją. Berliński „Tageblatt“ odbiera też korespondencyą z Brukseli, według której rząd belgijski nagle rozpoczął zbrojenia wobec groźnego międzynarodowego położenia Europy.

Rozwijajmy przemysł polski!

III.

(Dokończenie).

Idzie ci słabo, rozmyśl się, czy inny interes nie byłby korzystniejszy. Idzie ci dobrze, myśl jak powiększyć przedsięwzięcie swoje.

Nie spróbowałeś pracować na wywóz? Może sąsiednie miasteczka mogą potrzebować twego produktu. Objedź handle w okolicy z próbami twego wyrobu. Sprowadzają bóty z Pragi, ubiory z Berlina, mogłoby potrzebować je od ciebie.

Miej zawsze w zapasie adresy obywateli majątniejszych, gospodarzy, zamożniejszych mieszczan. Za pomocą kart korespondencyjnych, cenników zapoznawaj ich regularnie z tem, co masz na składzie, co otrzymałeś nowego, lub przez ogłaszania w polskich piśmiech.

Przesiaduj pilnie w twojem biurze, warsztacie, handlu. Odbiorcy lubią się udawać z wielu rzeczami do samego pana. Jeżeli ty wierysz swoim pomocnikom, nie zawsze tę wiarę dają im odbiorcy. Dla obudzenia zaufania do twojej czeladzi wystarczy publiczności to, że na czeladź twoję patrzysz, żeś jest obecny.

Gdzie wszakże większy interes do zrobienia, tam nie zbłądzisz jeżeli twemu interesentowi towarzyszyć będziesz do innych kupców a nawet do piwiarni lub winiarni; tylko w tej rzeczy ostrożność zachowaj, abys twego in-

teresu nie mieszał z gustem twego podniebienia.

Czytaj w chwilach wolnych dużo, abys zyskał na oglądzie zewnętrznej! urośniesz przez szerszy zakres wiadomości w powagę u twych współobywateli. Zaczną ciebie szukać a wkrótce zapotrzebują i twego towaru.

Nie spuszczaaj czapki, w polityce, na oba uszy, ani płaszczą nie zadziewaj na oba ramiona, bo obie strony przeciwne wierzyć ci przestaną. Nie udawaj Niemca dla interesu, bo Niemcy ci nie uwierzą, a Polacy cię opuszczą. Wierz mi zaś, że choćbyś sto razy na Polaka głosował, byleś zawsze prosto głowę nosił i jako Polak zawsze występował, nie krzykliwie, ale poważnie, — to przyjdzie do ciebie Niemiec na piwo i po bóty, jeżeli piwo dobre, a bóty twoje składnie leżeć mu będą na nodze. Staraj się o to, aby przychodzono po towar do ciebie więcej z interesu jak z przyjaźni, a dobrze na tem wyjdiesz.

Towar, wyrób swój podawaj, ofiaruj, ale nie wpraszać się z nim jak żebrak, i nie chciaj mieć odbiorców z litości, z miłosierdzia, którzy ci ciągle wymawiać będą, że u Icka mają taniej, u jakiego...manna lub...berga lepiej, ale do ciebie przychodzą, żeby cię wesprzeć jako rodaka. Tacy nie długo pobawią u ciebie: bo koszula bliższa ciału niżeli kamzelka, własny interes miłszy niżeli brata. Na tem pokładaj punkt honoru twego kupieckiego i podstawę twego przemysłu, że dobrocią i taniością artykułów konkurować możesz z innymi.

Mowa posła Czarlińskiego

wypowiedziana w dniu 15 bm. w sejmie pruskim przy obradach nad etatem sądów okręgowych i ziemiańskich:

Mości panowie! Nie byłbym dzisiaj w ogóle presją o głos, gdyby wczorajsza moja mowa w tej izbie nie była dała powodu do powątpienia o prawdziwości mych przytoczeń. Wszyscy panowie, którzy łaskawie zwrócili uwagę na moje wywody, spostrzegli niezawodnie, iż rzecz moja dzieliła się właściwie na dwie części, z których jedna do wszystkich części kraju, w których mówią po polsku, się odnosiła i poświęcona była zaniedbaniu, a raczej zupełnemu wykluczeniu języka polskiego z sądownictwa.

Przyznają mi też panowie, że w zupełnem uznaniu przepisów prawnych i bez poddania jakiegokolwiek wyroku sądowego mej krytyce, w najdelikatniejszy sposób wypowiedziałem naszą prośbę, ażeby sędziowie z odanego do ich woli prawa korzystali w jak najszczęśliwszej mierze.

Czyn ten, mości panowie, i potrzebę większego zobopólnego porozumienia, uznajemy powszechnie. Szanowny członek tej izby, pan Uechtritz, zawsze też mem zdaniem to uznawał, a gdybyśmy się znajdowali w parlamencie, udałbym się nawet na szersze pole i poruszyłbym sprawę prowadzenia drugiego przynajmniej protokołu w języku polskim.

Jeśli jednak pan poseł Hagens ciekawy jest poznać szczególne zajścia, to nasamprzód zauważam, że już wczoraj przy wzmiance osobistej poruszyłem zajście w Jutrosinie, gdzie sędzia okręgowy Schaumburg zakazał pewnej pani zeznawania dla tego, że nie umiała po niemiecku. W Raciborzu jeszcze w zeszłym miesiącu zaszedł wypadek, gdzie szesnastoletni chłopiec oskarżony o kradzież, siedząc na ławie oskarżonych, na zapytanie, czy mówi po niemiecku, odpowiedział, że nie rozumie po niemiecku, a kiedy mu zagrożono, że zostanie ukarany za nieprzyzwoite zachowanie się, skoro się okaże, iż tylko udaje, iż po niemiecku nie rozumie; ostatecznie sam sędzia przyszedł do przekonania, że chłopiec tylko niektóre okrucy zeznań niemieckich świadków rozumiał, tak że w końcu mimo wszystkiego musiano przywołać tłumacza.

Dalej żalono się, mości panowie, jeszcze przed trzema tygodniami przedemną w Chojnicach, że pewien mężczyzna, który tylko kilka zwrotów po niemiecku umiał i rozumiał, w języku tym mimo to był zniewolony słuchać rozpraw i opuścić salę posiedzenia, nie wiedząc dokładnie, jak wypadł wyrok.

(Słuchajcie! słuchajcie! na ławach polskich.)

Jeśli te wypadki poszczególne jeszcze nie wystarczają panu posłowi, to upraszam go ażeby zasięgnął informacji u sądu ziemiańskiego w Poznaniu. Tam dowie się także, że przed izbą karną przesłuchiwany był w języku niemieckim, jakkolwiek w ogóle językiem nie władał i że nawet przysięgę składał w języku niemieckim i że dopiero później, kiedy sędzia Sperling zauważył że podstępny po niemiecku nie rozumie, przewodniczący zezwolił na przywołanie tłumacza.

Drugą część (jeśli mi pan marszałek pozwoli, ażeby ją tu poruszył, nie chcąc do niej osobno wracać przy rozdziale o prokuratorach) — dotyczyła tylko Prus Zachodnich a mianowicie wkroczenia organów politycy w zakres atrybucyi sądów i tu uważałem za swój obowiązek przytoczyć wypadek, o którym także p. poseł Hagens przyznać musi że jest co najmniej niezwykłością, jeśli rewizya odbywa się 18 listopada 1886 a królewska prokuratura dopiero 28-go września 1887 daje żądane wyjaśnienie, na czyje zarządzenie nastąpiła rewizya i areszt i jeśli książki i korespondencye prywatne, o których pierwotnie powiedziano, że nie zostały zabra-

